Úřední věstník
Evropské unie

CS
Řada L

2026/1312

17.6.2026

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2026/1312

ze dne 15. června 2026

o vnitrostátních prováděcích opatřeních pro přechodné přidělování bezplatných povolenek na emise skleníkových plynů na období 2026–2030 v souladu s čl. 11 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES

(oznámeno pod číslem C(2026) 3975)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii a o změně směrnice Rady 96/61/ES ([1]), a zejména na článek 11 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Pro provozovatele zařízení v rámci systému Unie pro obchodování s emisemi (EU ETS) platí počínaje rokem 2013 pravidlo přidělovat povolenky na emise dražením. Způsobilí provozovatelé budou v obchodovacím období 2026–2030 nadále dostávat bezplatné povolenky. Množství povolenek, které jednotliví provozovatelé obdrží, je určeno na základě harmonizovaných pravidel platných v celé Unii, která jsou dána směrnicí 2003/87/ES a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/331 ([2]).

(2) Členské státy byly povinny předložit Komisi do 30. září 2024 svá vnitrostátní prováděcí opatření, která obsahují seznam zařízení na jejich území, na něž se vztahuje směrnice 2003/87/ES, včetně informací o výrobní činnosti, tocích tepla a plynů, výrobě elektřiny a produkci emisí na úrovni dílčích zařízení v průběhu pětiletého období 2019–2023 („základní období“) v souladu s přílohou IV nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/331.

(3) Aby byla zajištěna kvalita a porovnatelnost údajů, předložily členské státy svá vnitrostátní prováděcí opatření za použití elektronické šablony poskytnuté Komisí v souladu s čl. 14 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/331, která obsahovala příslušné údaje pro každé zařízení. Členské státy rovněž předložily zprávu o metodice, v níž jsou uvedeny postupy shromažďování údajů prováděné jejich orgány.

(4) Vzhledem ke značné šíři předložených informací a údajů Komise nejprve prověřila úplnost všech vnitrostátních prováděcích opatření. V případech, kdy Komise neshledala předložené informace úplnými, požádala dotčené členské státy o dodatečné informace. Příslušné orgány v odpovědi podaly relevantní dodatečné informace, aby předložená vnitrostátní prováděcí opatření doplnily.

(5) Komise poté vnitrostátní prováděcí opatření posoudila podle kritérií obsažených ve směrnici 2003/87/ES a v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/331, přičemž zohlednila pokyny Komise pro členské státy. Tyto kontroly souladu představovaly druhou fázi posouzení vnitrostátních prováděcích opatření.

([1]) Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj.

([2]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/331 ze dne 19. prosince 2018, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 59, 27.2.2019, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/331/oj).

(6) Kontroly souladu vnitrostátních prováděcích opatření byly provedeny pro každý členský stát a každé zařízení zvlášť a ve srovnání s ostatními zařízeními ve stejném odvětví. V rámci tohoto komplexního posouzení Komise analyzovala soulad údajů samotných s celounijními pravidly harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek pro čtvrtou fázi (období přidělování 2026–2030) stanovenými v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/331. S cílem uplatnit správnou referenční hodnotu Komise přezkoumala způsobilost zařízení pro přidělování bezplatných povolenek, jejich rozdělení na dílčí zařízení, jakož i jejich hranice. Vzhledem k tomu, že se údaje používají pro výpočet revidovaných referenčních hodnot, věnovala Komise zvláštní pozornost přiřazování emisí jednotlivým dílčím zařízením. Vzhledem k významnému vlivu na přidělování povolenek Komise navíc podrobně analyzovala údaje týkající se výpočtu historických úrovní činnosti zařízení během základního období. Komise rovněž zkoumala, zda zařazení určitého zařízení na seznamy vnitrostátních prováděcích opatření bylo v souladu s ustanoveními přílohy I směrnice 2003/87/ES.

(7) Byly provedeny další hloubkové analýzy údajů pro konkrétní zařízení za jednotlivé členské státy, která měla dopad na výpočet revidovaných referenčních hodnot. Zvláštní posouzení vycházela z analýzy posouzení rizik, která se týkala kvality a souladu údajů a zohlednila několik kritérií, včetně intenzity emisí pro každé dílčí zařízení pro referenční úroveň produktu.

(8) Na základě výsledků těchto kontrol provedla Komise podrobné posouzení zařízení, v nichž byly zjištěny možné nesrovnalosti při uplatňování harmonizovaných pravidel pro přidělování povolenek. V případě těchto zařízení byly příslušné orgány dotčených členských států požádány o další objasnění.

(9) Na základě výsledků uvedeného posouzení souladu bylo shledáno, že vnitrostátní prováděcí opatření Belgie, Bulharska, Česka, Dánska, Německa, Estonska, Irska, Řecka, Francie, Chorvatska, Itálie, Kypru, Lotyšska, Litvy, Lucemburska, Maďarska, Malty, Nizozemska, Rakouska, Polska, Portugalska, Rumunska, Slovinska, Slovenska a Finska jsou slučitelná s kritérii stanovenými ve směrnici 2003/87/ES a v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/331. Zařízení, která tyto členské státy zahrnuly do vnitrostátních prováděcích opatření, byla proto shledána způsobilými pro přidělování bezplatných povolenek.

(10) Vnitrostátní prováděcí opatření Španělska a Švédska byla shledána slučitelnými s kritérii stanovenými ve směrnici 2003/87/ES a v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/331, s výjimkou některých zařízení, která byla zařazena na seznam uvedený v čl. 11 odst. 1 směrnice 2003/87/ES, aniž by splňovala kritéria požadovaná podle uvedené směrnice a uvedeného nařízení v přenesené pravomoci.

(11) Španělsko a Švédsko navrhly zahrnout na svém území vždy jedno zařízení, pokud během předchozího příslušného pětiletého období uvedeného v čl. 11 odst. 1 druhém pododstavci směrnice 2003/87/ES emise ze spalování biomasy, která splňuje kritéria stanovená podle čl. 14 odst. 1 uvedené směrnice, přispívají v průměru k více než 95 % celkových průměrných emisí skleníkových plynů. Tato zařízení mají být podle přílohy I bodu 1 směrnice 2003/87/ES ze systému EU ETS vyloučena. Zařazení těchto zařízení na seznam uvedený v čl. 11 odst. 1 směrnice 2003/87/ES je proto třeba pro základní období zamítnout,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Schválení seznamů vnitrostátních prováděcích opatření

1. S výjimkou ustanovení odstavce 2 se vůči seznamům zařízení, na které se vztahuje směrnice 2003/87/ES, předloženým členskými státy podle čl. 11 odst. 1 směrnice 2003/87/ES, a vůči údajům odpovídajícím těmto zařízením nevznášejí žádné námitky.

2. Zápis zařízení uvedených v příloze tohoto rozhodnutí a odpovídající údaje týkající se těchto zařízení se zamítají.

Článek 2

Určení

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 15. června 2026.

Za Komisi
Wopke HOEKSTRA
člen Komise

PŘÍLOHA

Zařízení s emisemi ze spalování biomasy vyloučená podle přílohy I bodu 1 druhé věty směrnice 2003/87/ES

Identifikační kód zařízení v seznamech vnitrostátních prováděcích opatření
ES000000000000794
SE000000000000446